

PÁLYADIJVAL JUTALMAZOTT

UNITÁRIUS
EGYHÁZI BESZÉDEK

KIADTA

GÁLFI LŐRINC
TEOLÓGIAI AKADÉMIAI TANÁR

KOLOZSVÁR,
EGYESÜLT KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
1916.

ELŐSZÓ.

A magyarországi unitárius egyház papjai az 1902. évtől kezdve minden esztendőben pályázhatnak 100 korona jutalomra egyházi beszédekkel. Ezt a pályadíjat dr. K. Bedő Albert nyugalmazott államtitkár az egyház főtanácsa útján tűzi ki az általa 1901-ben megállapított és az idő óta változatlanul fenn-tartott feltételek szerint.

E pályázatokon kilenc egyházi beszéd nyerte el a kitűzött pályadíjat. Kétségtelennek látszik, hogy ezek a beszédek a legjobbak közé tartoznak, amiket az unitárius papi testület a jelen században az egyházi beszédirás terén fel tud mutatni. Igaz, hogy e beszédek a pályázat egyik feltételének megfelelő módon a Keresztény Magvető című folyóiratnak tizennégy évre terjedő évfolyamaiban külön-külön megjelentek s így nem éppen hozzáférhetetlenek. Mégis úgy gondolom, hogy e kiadással nem csak az unitárius, hanem az egész magyar protestáns egyház igehirdetésének szolgáltam. Mert egy jelentékeny számú szabadelvű papi testületnek másfél évtizeden át pályázati versenyen létrejött legjobb szellemi termése megérdemli, hogy a közönség elé kerüljön ilyen külön összeállított alakban.

De e beszédek kiadására még egy másik indító ok is vezetett. A folyó nagy háború ideje nemcsak nemzetünk és egyházaink történetében, hanem az emberek gondolkozási módjában is maradandó határkö lesz. Az evangélium szerint „a szél fú, ahova akar és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hova megy“. Hogy e válságos idő után milyen lesz az emberiség világfelfogása és erkölcsi érzése, azt ma meghatározni nem lehet. A természetes fejlődés szerint azoknak az eszméknek kellene a megvalósuláshoz köze-

lebb jutniok, amelyeket a megelőző évtizedek prédikátorai vallottak és hirdettek. Az itt összegyűjtött beszédek íróik és bírálóik érzésének, vágyainak és gondolatainak megrögzítései. Történelmi tükör is tehát e könyv, amellyel a háború után, a megváltozott körülmények és gondolkozás mellett is, bárki bepillanthat a háború előtti lelki életbe és gondolkozásba.

Köszönetemet nyilvánítom mindennek előtt dr. K. Bedő Albert nyugalmazott államtitkár úrnak, aki e gyűjtemény megjelenését lehetővé tette azáltal, hogy a kiadási költségek fedezésére ötszáz koronát bocsátott rendelkezésemre azzal a feltétellel, hogy ezért száz unitárius egyházközségnek egy-egy kötött tiszteletpéldányt küldjek. És köszönetet mondok e beszédek íróinak is, akik készséggel adták beleegyezésüket, hogy pályadíjjal jutalmazott műveiket együtt kiadhassam.

Kolozsvár, 1916. május hó 1-én.

Gálfi Lőrinc.

Az 1901. évi pályázati hirdetés szövege:

Pályázat húsvéti egyházi beszéd megírására.

Jézus Krisztus feltámadásának ünnepére népszerű nyelven unitárius egyházi beszéd írandó a protestans hitélet szabadelvű irányának szellemében s a nép vallásos hitének és erkölcsi érzésének serkentésére.

A beszéd terjedelme Cicero betűkkel nyomtatva nyolcad alakban legfennebb 12—16 oldalra terjedhet.

A pályadíj száz korona, mely a bíráló kihirdetése után csakis absolut becsü eredeti beszédnek adatik ki. A bíráló eredményét az 1902. évi egyházi főtanácson hirdetik ki; a bírálót pedig az egyházi képviselő tanács által a kolozsvári unitárius kollegiumban tanító felszentelt tanárok és lelkészek köréből az egyházi képviselő tanács által választott 3 tagú bíráló-bizottság teljesíti.

Pályázhat minden felszentelt unitárius pap, kivéve az említett kollegiumban tanító tanárokat és papokat.

A pályaművek idegen kézzel leírandók és jeligével látandók el, szerző neve pedig külön borítékba zárandó s ez a boríték a pályamunka jeligéjével ellátandó.

A pályaművek 1902. évi április hó végéig posta útján az unitárius püspöki hivatalhoz beküldendők, — később beérkező művek pályázatra nem bocsáttatnak.

A pályamű a nyertes szerző tulajdona marad, de a «Keresztény Magvető» című unitárius folyóiratban kiadatik.

Nyomtatásban már megjelent beszédek nem versenyezhetnek.

(A pályázatok határideje rendszeren 5—6 hónapra terjedt.)